

kontakten

ERICSSON TIDNING FÖR ANSTÄLLDA INOM ERICSSONKONCERNEN · NR 1 · FEBRUARI 1984 · ÅRGÅNG 45

Nu finns ett fint tillfälle
att spara i det egna företags
aktier. Den 1 april startar

Ericssons Allemansfond

Se
sidorna
2-3

”Att spara i aktier är inte riskfritt,
men spännande och oftast lönsamt”

Henry Kissinger besöker Ericsson

Tisdagen den 17 januari öppnades Stockholmskonferensen och Sveriges huvudstad stod i ovanligt hög grad i världens blickpunkt. Europas utrikesministrar jämte USA och Rysslands fanns på plats för att diskutera säkerhetsfrågor.

Helt oväntat för press och andra dök USA:s förre utrikesminister **Henry Kissinger** upp i Stockholm. Och man undrade förstås, varför?

Jo, han skulle besöka Ericsson i Midsommarkransen och dessutom ASEA. Med Stockholmskonferensen hade han ingenting att göra. Det var en ren slump att besöket sammanföll med konferensens öppnande.

Kissinger har ett konsultuppdrag för Ericssonkoncernen. Han ska bland annat hjälpa oss att förbättra USA-marknaden, vilken vi som bekant satsar hårt på.

Det konsultföretag som

Kissinger leder ger analyser av marknader ur nationalekonomiskt perspektiv. Bland hans konsulter märks t ex Volvo-chefen **Pehr Gyllenhammar**.

Kissinger har för övrigt tidigare besökt Ericsson ett flertal gånger under stor sekretess. Den här gången skulle han tala på ett seminarium hos LME/HF i Midsommarkransen med titeln ”En blick på Amerika”.

Henry Kissinger kom som 15-åring med sin familj från Tyskland till USA. Han är historiker till professionen och var under ett 10-tal år professor vid Harvard universitetet. Nobels fredspris tilldelades honom 1972 till sammans med Nordvietnams förhandlare **Le Duc Tho**. Åren 1973-1977 var han utrikesminister under presidenterna **Richard Nixon** och **Gerald Ford**.

USA:s förre utrikesminister Henry Kissinger och koncernchefen Björn Svedberg på väg till seminariet ”En blick på Amerika”, vilket hölls hos Ericsson i Midsommarkransen.

Koncernens nya personalpolitik

Den finns bland annat formulerad i åtta att-satser.

Se
sidorna
4-5

ERICSSONS ALLEMANSFOND

■ Regeringen har ersatt det gamla fondsparandet med Allemanssparandet.

Inom Allemanssparandet kan man också spara i sitt eget företags aktier. Det kallar vi att spara i ERICSSONS ALLEMANSFOND.

De som tidigare sparat i LM Ericssons Aktiefond har gjort en bra affär. Många kommer säkert att fortsätta sparandet i den nya Allemansfonden.

Men nu är det också ett fint tillfälle för dem som inte varit med tidigare att skaffa sig den trygghet, som sparade pengar för med sig.

- * *Värdestegringen på ditt sparande är skattefri.*
- * *Du kan ta ut pengar när du vill.*
- * *Staten ställer upp med en extra bo-*

nus på fem procent på det du sparar i år.

- * *Företaget erbjuder dig att låna två tredjedelar av sparbeloppet. Räntan är bara fem procent.*

Du ska anmäla dig före 1 april. Det är då som Allemanssparandet börjar.

Innan dess kommer du att få utförlig information i brevlådan med anmälningsblanketter. Särskilda arbetsplatsombud kommer också att kunna svara på frågor.

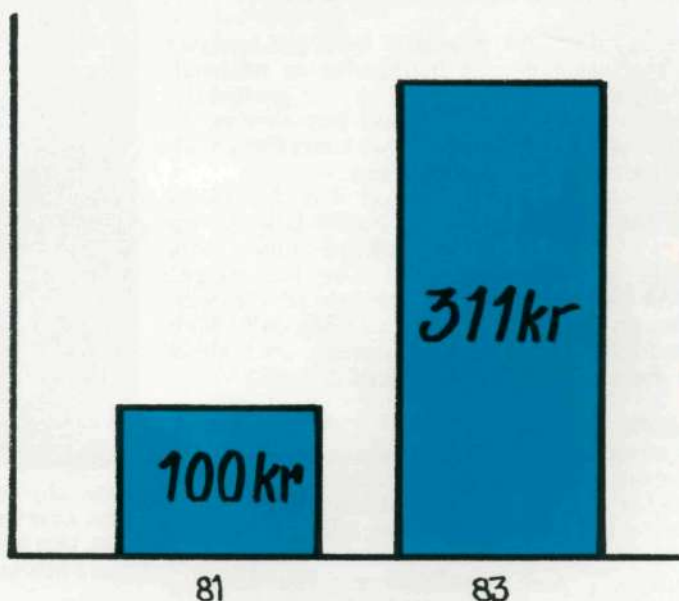
Om du redan anmält dig till någon annan sparform inom Allemanssparandet har du möjlighet att ta tillbaka din anmälan. Du kan också dela upp ditt sparande på olika sparformer.

Totalt kan du spara högst 600 kronor i månaden.

Paul Kvamme, SIF-Sam.

Det är roligt, att det här alternativet har kommit. Det ger till och med extra utbyte, när sparformen är kopplad till det egna företaget.

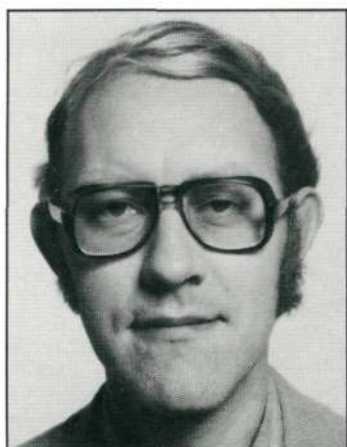

En andel i LM Ericssons aktiefond var värd 100 kronor vid starten i juli 1981. Den har sedan blivit alltmer värd, när priset på Ericssonaktien har ökat. Sista december 1983 var andelen värd 311 kronor.

– ett nytt sätt att spara för dig som jobbar på Ericsson

Så här har det gått för den som har sparat 600 kronor i månaden i LM Ericssons aktiefond sedan starten. I tunnan till vänster ligger sparpengarna. I tunnan till höger ser man hur mycket sparandet var värt sista december 1983.

Värdestegringen var alltså 17 212 kronor. Det betyder att årsräntan i genomsnitt var 30,5 procent.

Thomas Olsson, CF-Sam.

CF-klubbarna är positiva till att Ericsson startar en Allemansfond, som ju har klart bättre villkor än vanligt aktiesparande.

Allemansfonden innebär ett risktagande, men också en möjlighet till hög avkastning.

Det är en stor fördel med fonder, som är frivilliga och där andelarna är individuella.

Gustav Levin, SALF-Sam.

Allemanssparandet är en ny mycket bra sparform, där man inte låser pengarna utan kan ta ut dem när man önskar.

Vill man chansa lite grand, är Allemansfondsparandet det mest lönsamma alternativet.

Den här gången vill nog alla vara med och spara genom Ericsson.

Stanley Oscarsson, Verkstadsklubbarnas Samorganisation.

Äntligen en sparform som gynnar småspararna. I Allemanssparandet har man full frihet, att när som helst disponera sina sparade slantar.

Det gagnar våra medlemmar, som i vårt kärva ekonomiska klimat inte kunnat utnyttja tidigare sparformer, där en regel varit att man tvingats låsa sina pengar för en längre tid.

Ett behov har nu tillgodosetts...

Gemensam personalpolitik för hela Ericssonkoncernen

Det har som bekant varit en mycket snabb och expansiv utveckling för Ericssonkoncernen under senare år. Nya bolag har tillkommit, verksamheten har växt och breddats. Den 1 januari förra året fick vi en ny och decentraliserad organisation, skräddarsydd för Ericsson på 80-talet.

Parallellt med denna utveckling har också växt fram ett allt starkare behov av en för hela koncernen gemensam personalpolitik. Detta behov har nu tillgodosetts. I ett personligt brev till bland annat affärsområdes- och bolagschefer kunde Björn Svedberg nyligen presentera den övergripande personalpolitiken.

■ Det är resultatet av de insatser som under föregående år gjordes av en särskild arbetsgrupp under ledning av förre personaldirektören **Nils Svensson** och med extern expertis i form av konsulten **Christian Sörensen**. Självfallet var också de fackliga organisationerna involverade i arbetet. Det

förslag man kom fram till skickades ut på remiss till många Ericssonföretag runt om i världen, innan personalpolitiken slutgiltigt formulerades.

Nils Svensson:

– Personalpolitiken, som vi nu formulerar den, har naturligtvis vuxit fram under årens lopp. Av tradition,

i praxis, avtal och lagar finns den redan i stor utsträckning. Det är nu respektive affärsområde som ansvarar för att den inte bara förs ut till de olika företagen utan också börjar tillämpas av vart och ett. Från koncernledningens sida kommer man naturligtvis att ställa upp och hjälpa till i det arbetet, men det direkta ansvaret ligger som sagt på affärsområdena.

– Ett exempel på den hjälp som ges från centralt håll är den skrift, "Riktlinjer för förverkligandet av Ericssonkoncernens personalpolitik", som tagits fram. Dessa riktlinjer – vilka givetvis måste anpassas till lokala lagar, avtal och praxis – avser att på ett sätt som är förenligt med koncernens verksamhet befrämja goda relationer mellan medarbetare på alla nivåer inom företagen.

GEMENSAM SYN

De framgångar som Ericssonkoncernen haft och har runt om i världen är naturligtvis främst ett resultat av de samlade resurser som medarbetarna utgör. Det är därför inte svårt att förstå, varför målet för den personalpolitik som nu fästs på pränt är att säkerställa att medarbetarnas kunskaper och förmåga i största möjliga utsträckning får komma till sin rätt. Det är viktigt både för vars och ens egen utveckling och tillfredsställelse i arbetet och för koncernens fortsatta framgång, vilken är avhängig vår förmåga att rekrytera och behålla skickliga och engagerade medarbetare.

Personalpolitiken är därutöver avsedd att vara en integrerad del av riktlinjerna för ledandet av företagen inom Ericsson samt att medverka till att hålla sam-

man koncernen som en industriell enhet.

Hur bär man sig då åt för att ta fram en personalpolitik, som på ett meningsfullt sätt ska kunna tillämpas över 100 länder? Måste den inte med tanke på skilda förutsättningar till följd av bland annat lagar och bestämmelser med nödvändighet bli tämligen utslätad och intetsägande?

Vi låter frågan gå vidare till Nils Svensson, som medger att risken är stor.

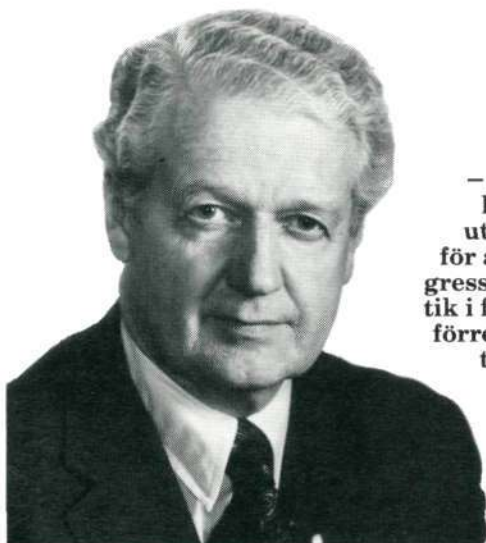
– Men, tillägger han, just för att undvika den risken har vi försökt koncentrera vårt arbete på de områden där vi kan och bör ha ett gemensamt synsätt över hela koncernen, både i Sverige och utomlands. Exempelvis lämpliga former för information och medbestämmande, arbetsgemenskap och engagemang. Vi har ändå inte kunnat undgå att bli något kontroversiella på vissa punkter. Jag kan tänka mig, att det i vår personalpolitik finns påståenden som kanske inte kan accepteras i ett visst land. Därför har vi redan i den första av personalpolitikens åtta uppsatser slagit fast – lagar och avtal i de länder vi är verksamma ska respekteras.

BÅDE JA OCH NEJ

– *Handen på hjärtat, är inte det mesta av vad som sägs i de olika uppsatserna rena självklarheterna?*

– Både ja och nej. Vad som sägs i den första uppsatsen – att man ska respektera lagar och avtal – är naturligtvis en självklarhet, men i övrigt är det inte lika självklart. Eller låt mig uttrycka det så här: Vad som är självklart i Sverige är inte alltid lika självklart på andra håll.

– Syftet är inte bara att ge uttryck för vissa åsikter

– Som jag ser det har vi nu fått ett utmärkt underlag för att driva en progressiv personalpolitik i framtiden, säger förre personaldirektören (LME/KD) **Nils Svensson**. Han ledde den arbetsgrupp, som arbetade fram den nya personalpolitikens riktlinjer.

Rolf Skillner övertog chefskapet för koncernstab personal och organisation den 1 november i fjol, då Nils Svensson officiellt gick i pension (blir kvar som rådgivare till den 1 november i år).

utan mera att driva och i samråd med medarbetarna och deras fackliga organisationer förverkliga personalpolitiska mål. Några exempel: Att sträva efter att erbjuda medarbetarna varaktiga och stimulerande arbetsuppgifter, att skapa tillfällen till arbetsrotation och intern rekrytering, att utbilda och utveckla var och en för nuvarande och framtida arbetsuppgifter samt att skapa och vidmakthålla lämpliga former för information och medbestämmande som förmedlar företagets och koncernens planer och resultat.

– Jag vill också tillägga, att vi i de utgivna riktlinjerna för personalpolitikens förverkligande klart slår fast, att vi utöver lokala lagar och bestämmelser också beaktar internationella rekommendationer utgivna av exempelvis ILO och OECD samt att vi respekterar medarbetarnas rätt att fackligt organisera sig. Som jag ser det har vi fått ett utmärkt underlag för att driva en progressiv personalpolitik i framtiden.

I GODA HÄNDER

Nils Svensson gick officiellt i pension den 1 november förra året (blir dock kvar på halvtid som rådgivare i personalfrågor till den 1 november i år), då han överlämnade chefskapet för koncernstab personal och organisation till efterträdaren Rolf Skillner.

– Att få chansen att kröna en lång Ericssonkarriär genom att vara med och leda arbetet med att ta fram en för hela koncernen gemensam personalpolitik, måste du ha upplevt som en mycket fin avslutning, eller hur?

– Ja, det känns onekligen bra. Personalpolitiken har, som jag tidigare varit inne på, vuxit fram under de här åren. Under de 37 år jag varit i koncernen har jag haft förmånen att få arbeta med många viktiga personalfrågor och – inte minst – att få uppleva den fantastiska förändring i synen på arbetslivet som skett. Förhandlingar och samarbete med många fackliga företrädare har naturligtvis inte alltid varit friktionsfritt. För mig har det dock alltid varit mycket stimulerande att på det lokala planet möta så många kunniga och företagslojala representanter. Med ömsesidig respekt tycker jag att vi lyckats lösa våra problem på ett bra sätt.

– Något råd till din efterträdare avslutningsvis?

– Jag vill inte gärna ge några sådana. Får jag i stället säga att det känns bra att få överlämna vad jag tror måste vara landets mest stimulerande personaljobb i hans kvalificerade händer. Jag önskar honom lycka till och passar samtidigt på att framföra en hälsning och ett tack till medarbetare och vänner runt om i koncernen.

Text: Kåbe Lidén

Akerlund J, KK/K/

FOTNOT: Kåbe Lidén har lämnat sin anställning som DBIC och övergått till nya, spännande uppgifter inom koncernen. Vid årsskiftet

Kåbe Lidén

Personalpolitiken i åtta att-satser

- Att respektera lagar och avtal i de länder där koncernen är verksam och ta hänsyn till medarbetarnas och samhällets intressen
- Att ta hänsyn till såväl kort- som långsiktig planering inom och mellan affärsområden och bolag vid tillgodoseendet av koncernens personalbehov och att erbjuda medarbetarna varaktiga och stimulerande arbetsuppgifter samt skapa tillfällen till arbetsrotation och intern rekrytering inom varje företag, varje affärsområde och inom hela koncernen
- Att erbjuda samma möjligheter till alla kvalificerade sökande och låta faktorer som berör arbete styra urvalet. Personer som redan är anställda inom koncernen ges företräde vid likvärdiga kvalifikationer, oberoende av geografisk planering och affärsområde
- Att introducera, utbilda och utveckla varje medarbetare så att han/hon kan utföra sina nuvarande och framtida arbetsuppgifter på ett tillfredsställande sätt. Dessutom bör medarbetarna ges utrymme att förverkliga sina intressen och ambitioner på ett sätt som är förenligt med koncernens och affärsområdenas mål och verksamhet
- Att medverka till att företagets och medarbetarnas mål nås genom att fastställa och upprätthålla riktlinjer och normer dels för arbetsuppgifter och arbetsförhållanden, dels för prestation och belöning. Härvid tas hänsyn till de särskilda villkor som kan råda inom varje affärsområde
- Att skapa och vidmakthålla lämpliga former för information och medbestämmande som på ett effektivt och ändamålsenligt sätt förmedlar företagets och koncernens planer, resultat, ekonomiska ställning och viktiga policyförändringar och som bidrar till att medarbetarna medverkar och engagerar sig i företagets och koncernens mål och handlingsprogram
- Att främja gemenskap, välfärd och trygghet för alla medarbetare och deras familjer.

tillträdde han som chefredaktör för en nystartad svensk- och engelskspråkig tidning inom Ericsson Information Systems.

Kåbe har bett att på detta sätt framföra ett tack och en hälsning till alla som han haft att göra med under sina 13 månader på moderbolaget. Och eftersom han på grund av sitt oväntat snab-

ba uppbrott inte hade möjlighet att göra det på annat sätt, ville red gärna tillmötesgå denna önskan.

Eftersom Kåbe automatiskt också blir EIS redaktionsombud för KONTAKTEN, räknar vi med att också i fortsättningen återfinna honom en och annan gång i dessa spalter

Bert Ekstrand

Nytt om namn

■ MODERBOLAGET.

Johan Siberg, som blev chef för produktionsdivisionen den 1 februari, har utnämnts till direktör.

Johan Siberg

Den 1 januari tillträdde **Ingvar Söderlund** befattningen som chef för A, dvs enheten för databehandling och kommunikation. Han kommer närmast från AB Värmlandsdata.

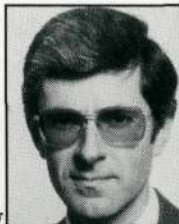
Ingvar Söderlund

Till chef för avdelningen för ADB-produktion (A/PC) har utsetts **Bengt Bolin**. Han upprätthåller tills vidare även sin nuvarande befattning (A/TDC).

Bengt Bolin

Den 1 januari bildades avdelningen databehandling (XT/N). Chef är **Nils Westerberg** (tidigare A/PC). Avdelningen består av två sektioner, databehandling 1 med Westerberg som chef och databehandling 2 med **Olle Strömquist** (tidigare A/TNC) som chef.

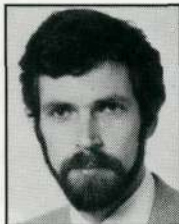
Nils Westerberg

Den 1 februari tillträdde **Jan-Erik Andersson** (tidigare, XT/TUC) den vakanta befattningen som chef (XT/JC) för avdelningen för systemkonstruktion - telex, data- och telefonsystem.

Jan-Erik Andersson

Inom divisionen för publik telekommunikation (LME/X) inrättades den 1 januari den nya stabsavdelningen kvalitet (X/Q) direkt underställd **Bengt Kellgren** (XC). Chef (X/QC) för stabsavdelningen är **Sture Ögren** (tidigare EIS/DTQC).

Sture Ögren

Vid årsskiftet bytte koncerninköp tjänsteställebe-teckning från Q till M. Den 2 februari ändrades beteckningarna inom produktionens kvalitetsorganisation från K till Q.

Signalverksamheten inom affärsområde nätbyggnad BN fördes samman till en affärssektor inom BN den 1 februari. Chef är **Bengt Gustafsson** (tidigare Z/HC) med beteckningen BN/

Bengt Gustafsson

SC. Han blev från samma datum även chef för avdelningen för signalsystem.

Inom koncernstab marknadsfrågor tillträder den 1 mars **Björn Tarras-Wahlberg** befattningen som DFNC med ansvar för de nordiska länderna. Han kommer närmast från Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF). I arbetsuppgifterna ingår en aktivering av koncernens allmänna kontakter med politiker, myndigheter och organisationer.

Björn Tarras-Wahlberg

■ **ERICSSON INFORMATION SYSTEMS.** Nya direktörer är **Claes Nordwall**, **Krister Eriksson**, **Kjell Pettersson** och **Olle Ljungfeldt**. Ny överingenjör är **Lars-Olof Norén**.

Claes Nordwall

Krister Eriksson

Kjell Pettersson

Olle Ljungfeldt

Lars-Olof Norén

Den 1 januari utsågs **Gunnar Wiklund** till chef (OTC) för divisionen telefonapparater. Tills vidare upprätthåller han även befattningen som OT/MC.

Gunnar Wiklund

■ **LM ERICSSON FINANS.** **Björn Törnvall** har utsetts till VD i Aktiebolaget LM Ericsson Finans (EFS), ett dotterbolag till Ericsson. Han kommer närmast från Post- och Kreditbanken, där han var chef för utlandscentralen vid huvudkontoret.

Björn Törnvall

■ **ERICSSON I MALAYSIA.** Ny chef för Ericsson Telecommunications Sdn Bhd (ECM) i Malaysia är **Bengt Forssberg** (tidigare DFO). Förutvarande chef för ECM, **Olof Morander**, blir under mars chef för marknadsområdet DFO.

Bengt Forssberg

Ericsson Quality-projektet

■ Den 18 januari samlades Ericssonkoncernens kvalitetschefer och en hel del andra "kvalitetsapostlar" på LME/HF för att få en genomgång av de aktiviteter som pågår och planeras inom Ericsson Quality-projektet. Deltagarna fick bland annat se den videofilm med koncernchefen **Björn Svedberg** som spelades in i slutet av förra året. Den utgör "avstampet" i Ericsson Quality. Där förklarar Björn Svedberg hur viktigt det är att alla blir medvetna om sin roll i kvalitetsarbete. Ericssonkoncernen satsar nu på nollfelsfilosofin, dvs det får inte finnas några fel på våra produkter när de levereras till kunderna! (Det går faktiskt att nå dit, stora företag i USA och Japan har lyckats få ned felnivån och fått bättre lönsamhet på köpet!)

De kvalitetsseminarier för divisions- och avdelningschefer, som påbörjades under förra året, fortsätter nu med cheferna på ERA, EIS och Rifa. Sedan är det meningen att dessa chefer själva ska utbilda sitt folk på respektive enhet. Ett kursmaterial för sektionschefer,

projektledare med flera håller på att arbetas fram. Redan i april körs den första kursen.

– Det är en unik utbildning i kvalitet för sektionschefer. Den bygger på konkreta åtgärder, där vi undviker de traditionella kursformerna, sade **Lennart Palmqvist** på X-divisionens av-

delning för teknisk utbildning, som ansvarar för upplagningen av sektionscheferutbildningen.

En del av utbildningen handlar om att leta upp alla problem i den egna verksamheten. Probleminventeringen måste resultera i åtgärder, annars är det ingen mening med att leta efter problem. En viktig del i kvalitetsarbetet är nämligen att göra sig av med alla gamla "surdegar".

Målsättningen är nu att vi alla inom tre år ska bli kvalitetsmedvetna, lära oss att göra rätt från början samt vårda det goda rykte

Ericssonkvaliteten redan har. Vi ska dessutom se till att vårt rykte blir ännu bättre!

– Det är nu vi lägger en grund för att bli riktigt bra om några år. För att kunna hålla igång krävs det att ni kvalitetschefer fungerar som entusiaster och visar att ut hållighet baserad på fakta och kunnighet garanterar långsiktig framgång! sade **Carl-Göran Larson**, chef för koncernfunktionen DTQ, som rycker i alla Ericsson Quality-trådar

Text: **Kerstin Gustafsson**
Foto: **Karl-Evert Eklund**

– Ni är nyckelpersonerna "motorerna" i kvalitetsarbetet. Det är ni som ska få vågen att rulla vidare, sade **Carl-Göran Larson**, chef för Ericsson Quality-projektet, när närmare ett hundratal kvalitetschefer och andra "kvalitetsapostlar" samlades i stora filmsalen på LME/HF den 18 januari för information om läget i projektet.

Nya patent

■ Nya patent inom koncernen under tiden 6 oktober 1983 – 31 december 1983. Här anges uppfinnarens namn och tjänsteställe samt uppfinningens titel.

Assow B, KK/KMTC, **Rolleberg K**, KK/KMTC – Elektronisk kopplingsanordning för användning av fjärrmatning av förstärkarstationer längs en koaxialkabelsträcka;

Hesselgren T G, fd HF/DPTE – Magasin för komponenter samt anordning för öppnande av ett sådant magasin;

Löfmark B, KK/XT/MLKC – Balanseringsimpedans ingående i en gaffel;

Thyni T, BO/C/XG – Anordning för laddning av minnen i en telekommunikationsväxel;

Sternbeck O, KI/RIF/TD – Anordning vid kapsling av ett elektriskt kondensatorelement i ett hårdbart harts;

Akerlund J, KK/K/XPC, **Scuka V**, fd SKV/M/TO – Överspänningskydd vid en anordning med två i förhållande till varandra rörliga delar;

Harre K J S, FTS – Anordning för att vid tryckverk vid elektriska kontorsmaskiner lösbart förbinda ett typelement med en motoraxel;

Lindell J A, TCN – Fästeanordning.

Sök Ericsson-stipendier!

- * **Marcus Wallenbergs fond för vetenskaplig forskning och utbildning.**
Ansökningstiden går ut den 31 maj 1984.
- * **Björn Lundvalls stipendium för studie- och kontaktresor inom Ericssonkoncernen.**
Ansökningstiden går ut den 30 april 1984.
- * **Resestipendier och andra bidrag för utbildning.**
Ansökningstiden går ut den 31 mars 1984.

För de båda första stipendierna gäller att sökanden ska vara anställd i företag som ingår i Ericssonkoncernen eller i vilket ett sådant företag äger 25 procent eller mer av aktiekapitalet. Resestipendiet gäller anställda

inom koncernbolag i Sverige, där aktieinnehavet är minst 50 procent samt anställda i televerket.

Se vidare anslagstavlorna, där fullständig information finns!

Licensverksamheten...

Kraftig expansion

Patentverksamheten har tidigare behandlats ganska utförligt i KON-TAKTEN, däremot har tidningen haft mycket lite om den verksamhet som bedrivs inom koncernenheten DLL, dvs licensfrågor (Nu DJL).

Innan chefen för såväl patent- som licensfrågor Karl-Axel Lunell (LD) lämnade detta jobb för att ingå i en nybildad ledningsgrupp inom koncernstab marknad passade KON-TAKTEN på att ställa några frågor till honom om licensverksamheten i dag och ur historiskt perspektiv.

■ – Vilka är licensenhetens viktigaste uppgifter?

– Teknikhandel, dvs försäljning och inköp av teknologi och patentlicenser, är ett väsentligt inslag i vår industriella och kommersiella verksamhet. Som ett led i en aktiv marknadsföring måste vi i många länder kunna erbjuda lokal tillverkning av våra produkter, t ex AXE-stationer. För detta ändamål överför vi tekniskt kunnande till olika tillverkare genom tekniska dokument och utbildning i Sverige och hos tillverkarna. Villkoren för tekniköverföringen anges i regel i licensavtal som handläggs av licensenheten DLL på uppdrag av och i samråd med berörda sakinstanter. Den ersättning vi får genom sådana avtal utgör ett värdefullt bidrag till kostnaderna för den omfattande teknikutveckling, som behövs för att bibehålla och stärka vår ställning som ett av världens främsta telekommunikationsföretag.

– Det förekommer även att vi köper teknik från utomstående, bland annat för integrerade kretsar och annan grundteknik. Vidare förekommer att vi kommer överens om tekniskt samarbete med andra, t ex televerket och Honeywell. Även i

dessa fall har licensenheten hand om avtalsfrågorna.

– DLLs roll är dels att utgöra koncernledningens instrument för styrning och kontroll av sådana avtal och överenskommelser som avser koncernens externa och interna teknikhandel, dels att vara koncernens centrala instans för assistans och rådgivning till koncernenheterna i licensfrågor.

– Berätta något om licensverksamhetens historiska utveckling.

– Överföring av teknologi från moderbolaget började omkring sekelskiftet, men verksamheten tog ordentlig fart först under 50-talet, då koordinatväljarsystemet var färdigt att introduceras på världsmarknaden. Under 50-talet slöts sålunda avtal om tillverkning av systemet i bland annat Holland, Italien, Jugoslavien, Norge och USA.

En särskild direktionsavdelning för licensfrågor under **Olof Hults** ledning bildades 1960. Tio år senare 1970, efterträdde jag honom. 1976 övertog avdelningen från direktionsavdelningen för teknik och utveckling såväl patent som avtal om inköp av teknik och patentlicenser.

– AXE är för närvarande

Överföring av teknologi från moderbolaget började redan omkring sekelskiftet, men tog ordentlig fart först under 50-talet, då koordinatväljarsystemet introducerades på världsmarknaden, berättar förre chefen för avdelningen för licens- och patentfrågor Karl-Axel Lunell.

vår viktigaste licensprodukt. Vårt första licensavtal för AXE avsåg Frankrike och ingicks 1976. För närvarande har vi sådana avtal i 13 länder. Ett betydelsefullt AXE-avtal för Schweiz blev nyligen undertecknat. Vår nya abonnentväxel MD 110 är också föremål för licensiering på många viktiga marknader, däribland USA. Naturligtvis finns licensprodukter även utöver dessa, t ex telefonapparater, transmissionsutrustning, kraftutrustning, mobiltelefonutrustning, signalutrustning, elektronikkomponenter.

– Hur omfattande är licensverksamheten i dag?

– Antalet gällande huvudavtal är cirka 200 och har fördubblats den senaste tioårsperioden. Antalet projekt som bearbetas under samma period har varit betydligt större, omkring 500. Vi har märkt en stark ökning av antalet nya ärenden under den senaste tiden, vilket säkerligen har att göra med den nya affärsområdesorganisationen. Totalt består licensenheten av åtta personer.

– Teknologioverföring har blivit ett begrepp som används allt oftare i den allmänna diskussionen, eller hur?

– Det är riktigt att de internationella industriföretagen under de senaste tio åren tagit upp teknologioverföring som en integrerande del av sin affärsverksamhet. Och det har varit mycket stimulerande att aktivt få verka för att i Sverige väcka intresse här för, både inom och utom Ericsson-gruppen.

– Under denna period har jag varit med om att starta och utforma de första mer omfattande kurserna i Sverige om problematiken runt teknologioverföring. Staten tillsatte 1979 en utredning om teknikhandel, där jag representerade industrin. Jag tror att vi i vår utredning lyckades påvisa såväl fördelar som, i vissa fall, nackdelar för svenska företag med teknologioverföring.

– Hur är vårt kunnande inom området i jämförelse med våra konkurrenters?

– Kunskapsnivån inom Ericssonkoncernen i de ofta svåra frågor som sammanhänger med teknologioverföring är idag mycket hög. Vi har utnyttjat vår stora erfarenhet till att ständigt förbättra både själva teknologioverföringen och utformningen av de avtal som reglerar denna, till fördel både för oss själva och för våra kunder. Detta har gjort de interna förberedelsediskussionerna stimulerande och vi har kunnat möta våra motparter i förhandlingarna mycket väl preparerade. Våra kunskaper och erfarenheter har i flera fall visat sig vara betydligt större än konkurrenternas. Detta har ofta avgjort betydelsefulla affärer till vår fördel.

– Hur fungerar samarbetet mellan sakavdelningarna och licensavdelningen?

– Samarbetet med sakinstanterna fungerar bra och är mycket viktigt. Huvudpunkterna i varje licensavtal är beskrivningen av den licensierade produkten, arten och omfattningen av teknisk hjälp och dokumentation, li-

Annorlunda projekt vid Östersundsfabriken...

Överskott på provare gav helt ny marknad

Om för Ericssonkoncernen lönsam och bra legotillverkning har vi berättat tidigare i KONTAKTEN. Vi återkommer här med ett exempel på en kanske något mer sofistikerad form av legotillverkning. Det har hämtats från Östersund, hemort för moderbolagets nordligast belägna fabrik. Det handlar mer om teknisk service, konstruktion, återvinning och försäljning av udda produkter än om tillverkning. Men även om verksamheten inte i någon nämnvärd omfattning påverkar produktionen, så bidrar den icke desto mindre till en ökad sysselsättning på teknikersidan.

censtagarens rättigheter och licensavgifter. Bland annat gäller det sålunda att noga ange och avgränsa licensobjektet även med beaktande av dess framtida utveckling. På grund av de tekniska frågornas stora betydelse är samtliga licensavtals-handläggare ingenjörer.

— Stora affärer, som de nyligen träffade avtalen inom informationsområdet med Honeywell, kan omfatta te- bildandet av nya företag, tekniskt samarbete, licenser och leverans av utrustning från Sverige. I sådana fall fordras ett intimt samarbete inte bara med sakin- stansen utan även med den juridiska enheten. Den nya organisationen med de tre enheterna för juridik, licens och patent sammanförda under en gemensam chef får en mycket stor samlad kunskap. Detta kommer att vara till fördel inte minst vid genomförandet av stora projekt

Intervjuare: **Bert Ekstrand**
Foto: **Ro Binette**

■ Det faktum att det i Östersund finns ett tekniskt gymnasium är naturligtvis en starkt bidragande orsak till att det alltid varit relativt lätt att rekrytera kunniga och kompetenta, kanske till och med överkvalificerade, tekniker till LME-fabriken i Östersund. Vid starten av elektroniktillverkningen behövdes förvisso skickliga tekniker. Idag har emellertid provutrustningarna automatiserats och produkterna förändrats, varför behovet av antalet provare har minskat.

Vad gjorde då fabriksledningen den dag man fann att tillgången på provare var större än behovet? Fanns det inte i Jämtland, frågade den sig, en hel del företag som borde ha behov av den kvalificerade service och andra tjänster inom elektronikområdet som fabriken var så skickad att stå till tjänst med?

Östersundsfabrikens
chef Mats Gerschman.

Kontakter togs med företag inom bland annat processindustrin och dåvarande fabrikschefen **Rolf Broström** gav därefter kontrollchefen **Leif Daxberg** och tillverkningschefen för kretskort, **Mats Blom**, klarteken att konkret ta tag i frågan. Detta resulterade i att man beslutade att på försök frikoppla en grupp provare från den normala verksamheten för att under ledning av deras arbetsledare, **Sören Söderberg**, arbeta vidare med vad som skulle kunna bli ett både sysselsättningsfrämjande och lönsamt projekt.

SKÖT FART

Det var ungefär så långt man hade hunnit, när **Mats Gerschman** kom in i bilden. Han hade under de senaste sju åren jobbat på LME/HF med ansvar för bland annat utländska fabriksprojekt, då han den 1 januari 1982 efterträdde Rolf Broström som fabrikschef i Östersund. Den planerade försöksverksamheten sköt under Mats första månader i det nya jobbet fart ordent-

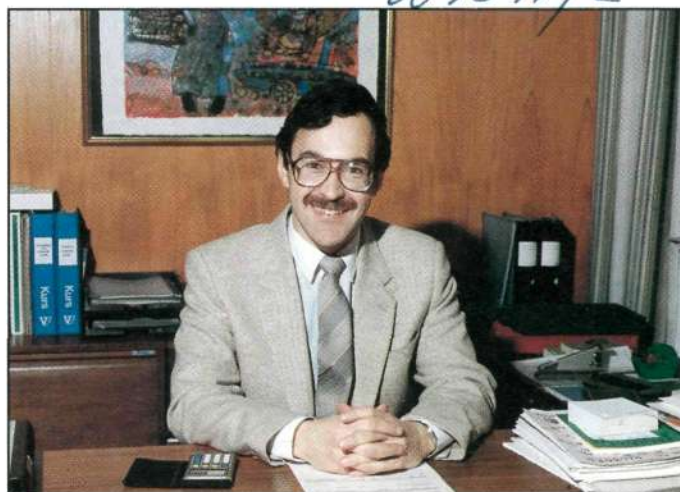
ligt och av den ursprungliga specialgruppen bildades vid en nyligen genomförd omorganisation två grupper. Egentligen tre, om man i sammanhanget också inkluderar det sexmannateam som på heltid sysslar med teknisk programmering på uppdrag av divisionen för publik telekommunikation.

Här ska vi emellertid inte berätta om den sistnämnda utan om de huvudsakligen externt riktade verksamheter som leds av **Sören Söderberg** och **Börje Jonsson**. Den uppmärksamme läsaren torde känna igen dessa båda namn från en tidigare artikel om Ericsson-intraprenörerna i KONTAKTEN.

LJUS FRAMTID

Sören har 19 medarbetare i sin grupp, som är så sammansatt att den kan erbjuda fullservice inom elektronikområdet: Utbildning, service, reparation, konstruktion och tillverkning. 1982, då också Börje Jonsson och ytterligare två medarbetare ingick i verksamheten, drog gruppen in icke föräkliga

609541/2

Börje Kroksgård och Helge Olsson är de båda medarbetare i "Team Söderberg", som svarar för servicen av AutoTank-utrustningen på bensinstationerna i södra Norrlands inland. På bilden är det Börje som byter ut ett trasigt kretskort i en sedelautomat på den stora dygnet-runt-öppna Esso-stationen i Östersund.

tre miljoner kronor till Östersundsfabriken.

Med en aktiv marknadsföring tror jag att det kan bli betydligt mer, säger Sören. Utvecklingen i exempelvis USA visar med all tydlighet att detta med homogena fullserviceföretag är något som kommer mer och mer och allt talar för en motsvarande utveckling också här.

I ett område som detta är givetvis servicebiten av särskilt intresse. Företagen här uppe är inte bortskämda med tillgång på service "på hemmaplan" utan får ofta hämta hjälp ganska långväga ifrån. Men nu behöver de inte göra det längre. Det räcker med att slå oss en signal och så rycker vi ut och löser deras problem. Går vi bara ut och talar om att vi finns till och vad vi kan, tror jag att vi kan öka verksamheten betydligt. En fördubbling av verksamheten på servicesidan inom en förhållandevis kort tidsrymd tror jag är en helt realistisk målsättning.

SUPERHEMLIGT

Av de 19 i "Team Söderberg" är det en som jobbar enbart med utbildning. Han har tagit fram ett eget utbildningspaket av hög kvalitet och tillhandahåller grundkurser i elektronik och allmän ADB, både externt och internt.

Dussinet personer jobbar med service, tre ute på fältet och nio hemma på fabriken. En stor och viktig kund är AutoTank, som skickar trasiga sedeldetektorer från hela landet till LME i Östersund. Reparationen av de i USA tillverkade detektorerna är en superhemlig verksamhet. I hela världen lär det bara finnas fyra perso-

609 541/3
En processorstyrd reglerutrustning – provas här av Larry Höjer – till en sophanteringsmaskin (!!) är ett annat exempel. Ett rent beställningsjobb för samhällsföretaget JH-Produktion.

marknadsföring i övrigt finns det en del interna policyfrågor som först måste lösas. Vi håller som bäst på att diskutera oss fram.

BUTIK PÅ FÖRSKÖK

I början av 1983 öppnades ELCOM på Bangårdsgatan 55 i Östersund, landets enda butik i sitt slag och något av ett eldorado för traktens elektronikamatörer. Eller "hempulare" som Börje Jonsson kallar dem. Börje är mannen bakom projektet och fungerar nu närmast som teknisk rådgivare åt butikens ägare. Det är landstinget som satsat på detta projekt som ett led i sin dagcenterverksamhet.

Större delen av inkomsterna, som på grund av marknadens begränsning fortfarande är förhållandevis blygsamma, går till Ericsson. För landstinget är det samsättningsaspekterna som är viktigast och genom denna verksamhet – som ännu är att betrakta som ett försök – har nya arbeten skapats åt totalt fem psykiskt handikappade som arbetar i nära anslutning till butiken. Dessutom är sex personer

ner som känner till systemets funktion totalt sett! – som äger rum bak lycta dörar på fabriken.

Fem personer jobbar med konstruktionsuppdrag och tillverkning. Ett resultat av deras arbete är bland annat ett portabelt utvecklingssystem för utbildnings- och konstruktionsändamål, framtaget i samarbete med Umeå universitet. Sex exemplar har hittills tagits fram och håller nu på att testas innan de skickas ut till respektive beställare. Ytterligare beställningar finns redan. Ett uppdrag från samhällsföretaget JH-Produktion har resulterat i en annan produkt

609 541/4
med mycket stort användningsområde, nämligen en processorstyrd reglerutrustning. Beställaren använder den för att styra en sophanteringsmaskin bestående av 12 tunnor i en karusell. Hittills har utrustningen tagits fram i ett 100-tal exemplar. Enbart JH-Produktion har beräknat sitt behov till 500 under 1984.

– Vi tror mycket på dessa båda produkter, berättar Sören, och tanken är att vi nu ska gå ut på marknaden och försöka jobba aktivt med försäljningen. Men riktigt hur det ska gå till är vi ännu inte på det klara med. Precis som när det gäller vår

Östersundsfabriken i ett nötskal

■ Av historiska skäl är LM Ericsson fabrik i Östersund en mycket komplett fabrik med egen planeringsavdelning och egen ekonomiavdelning. Antalet anställda uppgår till 650 personer, varav närmare 100 på tjänstemannasidan. I mitten av 70-talet var det drygt 300 personer till – trots nedgången är LME fortfarande den största privata arbetsgivaren i länet.

Det var 1964 som vi påbörjade vår verksamhet i Östersund, först i provisoriska och inhyrda lokaler. Två år senare stod en egen fabrik om 10 000 kvadratmeter klar och från den fabrik i Huddinge, som inom kort skulle läggas ned, överflyttades nu tillverkningen av pupinspolar och boxar. Ytterligare ett år senare kompletterades den med tillverkning av minnesenheter och ferriter.

Efter nybyggnader 1971 och 1975 är fabriksytan ungefär 25 000 kvadratmeter, varav tre femtedelar utgör förråd och lager.

Dagens tillverknig fördelar sig ungefär fifty-fifty på LM Ericsson och på Ericsson Information Systems. Huvudprodukterna är analogt och digitalt abonnentsteg till AXE och elektroniska abonnentväxlar typ ASB 100 och ASB 900. Tillverkningen av processorn APN 167 ingående i bland annat ERI-PAX och ERIMAIL-systemen påbörjades i slutet av 1982.

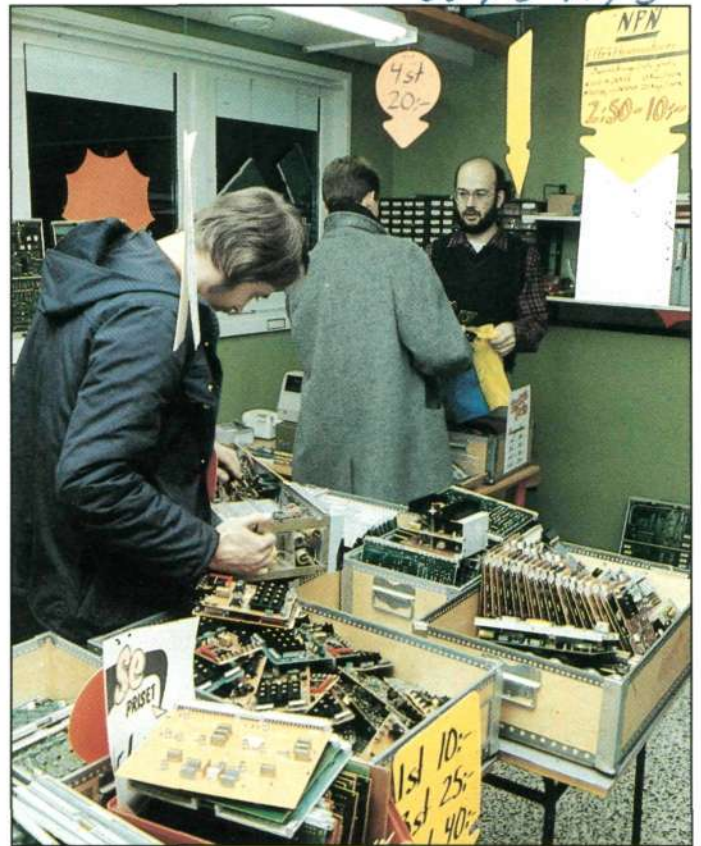
Produktionsprogrammet är koncentrerat till kretskort- och ferrittillverkning. Kabelförbindning, virning av bakplan samt system- eller delsystemprovning är andra viktiga aktiviteter.

sysselsatta i den dagcenter-verksamhet som sedan många år funnits på fabriken.

Återvinning är något av ett nyckelord för Börje. Varför bara kassera eller sälja som skrot överskottsmaterialet ifrån våra fabriker, när det i viss omfattning kan återanvändas i produktionen istället, menar Börje, som fått Ericssonfabriker runt om i landet att skicka upp sina restprodukter – framförallt felaktiga kretskort – till Östersund. Där sorteras de på fabriken, varvid vissa dyrbara komponenter plockas av och återanvänds i produktionen och resten går till ELCOM för försäljning över disk.

– Att sälja dessa restprodukter som metallskrot ger visserligen en snabbare omsättning, men inte tillräckligt lika stora inkomster som styckeförsäljningen, säger Börje, som tycker att erfarenheterna från det första året visar att verksamheten är väl värd att satsa på. Han har första halvåret 1984 på sig att bevisa att han har rätt, och det tänker han göra med hjälp av postorderförsäljning.

Inom "Team Jonsson", som inklusive Börje själv består av bara tre personer, har också inletts samarbete med landstinget på ett annat område, nämligen utveckling av handikaphjälp-

På eftermiddagarna jobbar Börje Jonsson som "affärsbiträde". Närmare bestämt på ELCOM på Bangårdsgatan 55, något av ett eldorado för trakten elektronikamatörer. Just när denna bild togs var det två sådana på besök i butiken.

I samma grupp är det fem personer som jobbar med konstruktionsuppdrag och tillverkning. Ett bra exempel på produkter de tagit fram är ett portabelt utvecklingssystem för utbildnings- och konstruktionsändamål, framtaget i samarbete med Umeå universitet. Här får fabrikschefen Mats Gerschman en demonstration av Sören Söderberg.

medel. Den första produkt som tagits fram är en handikappanpassad fjärrkontroll för TV. Prototypen är utplacerad hos en spastiker i Bräcke. Under andra halvåret i år räknar man med att komma igång med tillverkningen, förhoppningsvis på

hemmaplan. Luxor har redan visat intresse för produkten och kommer att svara för marknadsföring och försäljning

Text: Kåbe Lidén
Foto: Börje Holm

Uppåt värre för ERA

■ Ericsson Radio Systems (ERA) säljer som aldrig förr. Under fjolåret tog affärsenheterna i Mölndal hem beställningar till ett sammanlagt värde av 1 200 miljoner kronor. En gigantisk summa.

Straxt före jul fattades ett konseljbeslut om att utveckla ett nytt luftvärnssystem till svenska armén. Systemet bär det fantasieggande namnet "Robot 70 Mörker". ERA ska ta fram en ny generation GIRAFFE radar, en lokalspaningsradar samt svara för IR (infraröd)-utrustning, som ska ingå i robotsystemets sikte så att systemet kan användas även i mörker.

Cirka 100 miljoner kronor betyder denna beställning från Försvarets Materielverk för ERA.

Dagen innan kom ytterligare en julkupp. Den första exportordern på Sea GIRAFFE inflöt från Sperry-företaget Paramex Electronics i Kanada. Spaningsradarsystemet ska användas på kanadensiska marinens nya fregatter. Den svenska marinen har i dag Sea GIRAFFE bland annat ombord på robotbåtar av typ Norrköping.

Det här är en verkligt förnäm fjäder i hatten för ERA. **Lars Afzelius**, direktör på bolaget, uttrycker det så här:

– Det visar, att vi utomordentligt väl hävdar oss marknadsmässigt inte minst mot de amerikanska radar-tillverkarna och detta på deras egen hemmarknad. Den här ordern innebär dessutom ett genombrott för oss på den internationella marknaden för marina radarsystem.

Under januari kom en till beloppet inte så märkvärdig order (fem miljoner), men som är speciellt intressant i och med att det är den första beställningen i Afrika på mobiltelefonsystem. ERA ska till Tunisien leverera basstation och ett hundratal mobiltelefonenheter.

Mobiltelefonväxeln ingår som undersystem i Ericssons växelsystem AXE. Som fortsätter succén

Blandade bitar

Miste sina jobb – startade eget

Det har gått bra för flickorna som startade eget i Olofström för precis ett år sedan. En av de egna företagen är Gun-Britt Holm.

■ Den 21 april 1982 upphörde Olofströmsfabriken. Kvar fanns då bara dataavdelningen, där sex flickor utförde skriv- och ritningsarbeten åt LM Ericssons X-division och ELLEMTEL. Mitt i all bedrövelse såg de här flickorna ljus på framtiden. De hade nämligen bestämt sig för att starta en egen

skrivbyrå med bland annat LME som kund. Idag har de varit egna företagare precis ett år. Hur har det gått? Blev det som de hade tänkt sig.....

GIBA Skrivbyrå AB står det på dörren till det ljusa, fräscha kontor där flickorna nu arbetar. Namnet står för initialerna i deras förnamn,

Succén AXE

■ I december valde den schweiziska teleförvaltningen AXE 10. Systemet ska produceras och levereras av Hasler A G. En ny och mycket välkommen samarbetspartner, som sedan många år är huvudleverantör till teleförvaltningen i Schweiz. Företaget dominerar landets telekommunikationsbransch med omkring 4 000 anställda och 400 miljoner schweizerfrancs i omsättning.

I Marocko har teleförvaltningen gett Ericsson i uppdrag att leverera och installera ett 20-tal telefonstationer AXE, bland annat i storstäderna Rabat, Casablanca, Marrakech och Agadir. 150 miljoner inbringar denna affär. All utrustning ska tillverkas i Sverige.

Minnesgoda läsare kanske minns att 1979 slöts ett långtidsavtal mellan Australiens teleförvaltning och Ericsson om leveranser av AXE telefonutrustning.

Inom ramen för avtalet

berättar en av flickorna. Vi slår oss ned, och de gör ett litet "boksut" över året som gått.

– Visst var det jobbigt i början. Det var så mycket som skulle ordnas, och ingen av oss hade ju erfarenhet som egen företagare. Två utav oss gick på företagarkurser i Indevos och Trygghetsrådets regi. Rent ekonomiskt fick vi starthjälp av Trygghetsrådet. Bankerna ställde också upp med en gång. Vi hyrde de här lokalerna och fick dem renoverade. Sedan var det bara att köra igång.

– Har det gått bra?

– Ja, vi är nöjda med det här året. Det har gått bra mycket tack vare de jobb vi får från LMEs avdelning för systemkonstruktion (XT/BO). De är vår största kund, men vi utför även en del arbeten åt Facit-Halda, Volvo och några småföretag här i Olofström. Vi arbetar med utskrift efter koncept, registrering, dokumentation, ritningar och viss löneredovisning.

– Framtiden, hur ser den ut?

– Hittills har vi haft tillräckligt med jobb, men vi har ju ingen garanti för framtiden. Vi hoppas naturligtvis att LM Ericsson fortsätter att ge oss mycket arbete, men vi ska även gå ut och marknadsföra oss mer i Olofström med omnejd. Tryggheten ligger ju i att ha många fasta kunder, så att vi kan se framåt med större tillförsikt. Just nu tar vi en dag i sänder och är tacksamma för vad vi har fått göra.

KONTAKTENS ombud i Karlskrona **Helene Breitholtz** svarar för reportaget från Olofström

har teleförvaltningen beställt AXE till ett värde av 520 miljoner kronor för leverans i år och 1985. Viss del av tillverkningen sker i Sverige, men huvuddelen svarar LM Ericsson Pty Ltd i Melbourne för.

Två nya order på AXE 10 erhöles månadsskiftet januari/februari från telefonförvaltningen i Pakistan. Värde cirka 70 miljoner för en lokal och en internationell station inklusive installation och utbildning. Leverans från Sverige

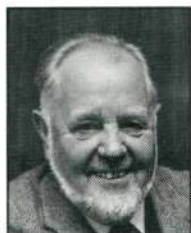
Miljard-lyft

■ Slutet gott, allting gott. Man brukar som bekant säga så ibland. Och nog stämmer tesen ganska väl den här gången: 1983 slutade nämligen mycket gott för LM Ericssons lager i Norrköping (ST/NTL).

På det förra årets allra sista arbetsdag, när den sista pallen "skeppades ut", gjorde man nämligen ett miljardlyft.

Under 1983 har lagret levererat varor för en miljard (1 000 000 000) kronor till nöjda kunder runt om i världen. Det mesta har gått till USA, upplyser man, och det rör sig om transmissionsutrustningar – bland annat förstärkare för lågdistanstelefoner – som tillverkas vid fabrikena i Kungens Kurva (ST/K) och Norrköping (ST/N).

Ny chef för lagret i Norrköping är sedan årsskiftet **Sören Lagergren** efter Göran Jarheden, som tillträtt

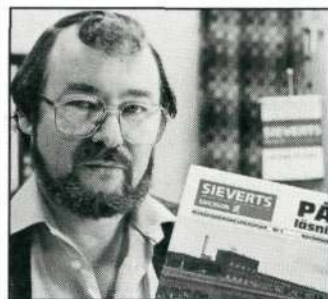

Sören Lagergren

en befattning vid Ingelsta-fabriken. Sören kommer närmast från Libyen, där han var chef för ett installationsprojekt

Texten ovan kommer från KONTAKTENS man i Norrköping, **Lennart Nilsson**. **Petr Zatrepalet** förevigade de uppställda anställda vid lagret i Norrköping. ●

PÅ-läsning

Jarl Sundkvist hos SKV i Piteå.

Premiärnumret av Piteå-fabrikens lokalblad, välfunnet döpt till PÅ-läsning, utkom för en tid sedan. Det var sektionschef **Berndt Eriksson**, erkänd idéspruta, som kläckte namnförslaget och knäckte alla andras.

Ansvarig utgivare är KONTAKTENS ombud **Jarl Sundkvist**, som till hjälp har **Ulf Enström** från V-klubben och **Solveig Sundberg** från SIF.

Kvalitet i Mexiko

■ Den kvalitetskampanj som pågick hos Ericsson i Mexiko (TIM) från maj till december förra året har resulterat i en kraftig kvalitetsförbättring, omtalar **Lennart Stålvant**, som ansvarar för kvalitetsrevision på avdelningen för kvalitets-säkring inom LM Ericsson.

Alla vid fabriken medverkade i kampanjen och kunskap om och behov av kvalitet blev allmänt spridda. Den kvalitetsnivå, som man planerat att uppnå vid årsskiftet 1983–84 uppnåddes redan i oktober 1983.

Men tro nu inte att intresset för bättre kvalitet avstannade i och med att kampanjen upphörde vid TIM. Nej, man har redan satt upp nya och högre kvalitetsmål för 1984, säger **Lennart Stålvant** belåtet. ●

Ur premiärnumret saxar vi delar av ett horoskop, vilket måhända kan locka fram lite munterhet hos läsarna.

Lejonet (24 juli – 23 augusti). Flirta inte med intellektuella, på Sieverts är de dock så fåtaliga att risken är minimal, ät morötter, turnummer 20 par.

Jungfrun (24 augusti – 23 september). Stå på dig, du har också rätt ibland, åtskilliga resor inom Piteorten väntar, bjud gärna hem svärmor/svärfar, turnummer 3.

Vågen (24 september – 23 oktober). Din andedräkt kan ställa till bekymmer, andas bara inåt, du blir förälskad men föremålet för din kärlek märker ingenting, synd, lottovinst kommer.

Skytten (23 november – 22 december). I slutet av perioden möter du en gammal man med skägg, se upp han kan vara onykter, du får en del pengar, en gång i månaden eller två gånger. ●

Lennart Stålvant (sittande) informerar koncernens samordnande kvalitetschef inom produktionen, **Ingemund Frisinger**, om den gynn-samma kvalitetsutvecklingen vid TIM.

Uppfinningsrika elektriker

■ Från 515 svenska elektriker inkom 1123 förslag – det blev det imponerande resultatet av den stora uppfinnartävlingen Idé -83. Den arrangerades av Svenska Elektrikerförbundet, tidningen Elektrikern och Ericsson-ägda Thorsmans i Nyköping.

Prisutdelningen ägde rum hos Thorsmans och förrättades av industriminister **Thage G Peterson** och IVA-chefen professor **Hans G Forsberg**. De hade att dela ut prissummor mellan 1 000 och 25 000 kronor. 18 deltagare från hela landet fick dela på sammanlagt 162 000 kronor.

Man tävlade i tre klasser "Installationsteknik", "Verktyg" och "Arbetsmiljö". Och det var de främsta i klasserna som belönades med 25 tusenlappar och på köpet ett diplom, som ett bestående bevis på sin uppfinningsrikedom.

Mer pengar kan det bli för många av idékläckarna – när ett förslag förverkligas följer särskilda förhandlingar om ersättning.

– Svenska elektriker är inte bara skickliga yrkes-

Förbundssekreterare Ove Cederlund i Elektrikerförbundet, Thorsmans VD Jan Cedwall och industriminister Thage G Peterson studerar den nya adaptorn för gummihylsan TET – en konstruktion som belönades med 25 000 kronor.

män, de är uppenbarligen också duktiga uppfinnare och konstruktörer, säger **Jan Cedwall**, VD på Thorsmans. Och det är en synpunkt som väl sammanfattar medarrangörernas uppfattning.

I klassen "Installations-teknik" belönades en fiffig smålänning, **Olle Eriksson**

från Stigömta. Ansökningar om patent- och mönsterskydd har lämnats in på hans konstruktion av en adapter till en gummihylsa så att den går att använda även i gängade hål. Och det lär inte dröja länge förrän Olle får se sin idé förverkligad i produkter ute på marknaden.

Synskadad telefonist

■ Kan en synskadad flicka jobba som telefonist? Det låter kanske svårt, men telefonistjobbet anses kunna passa även en person som inte kan se.

I Söderhamnsfabrikens växel håller nu **Lisa (Elisabeth) Johansson** på att sätta sig in i arbetet. Lisa har varit anställd i fabriken i 13 år. Hon har jobbat med montering av RMD-omkastare och senare med packning.

Lisa har varit diabetiker från barndomen och för något år sedan fick hon blödningar i ögonen och förlorde snart synen. Hon tappade ändå inte humöret och hon säger själv att hon är mycket envis och vill klara sig själv. Hon bor i Östanbo och säger att det går bra, men att hushållsarbetet tar litet

längre tid än tidigare. Hon ska snart få en ledarhund till hjälp. Hon arbetar nu halvtid, för närvarande mellan klockan 07.30–11.30.

Under nio månader har Lisa fått utbildning vid AMI-Syn i Uppsala. Hon har då övat i att förflytta sig och att klara sig utan hjälp. Dessutom har hon fått utbildning i maskinskrivning. Hon fick också prova på jobbet som växeltelefonist vid AMU-centret i Uppsala, vilket väckte hennes intresse.

En något ändrad växel har beställts, men ännu inte levererats. Panelen som visar vilken anknytning som ringer upp kan Lisa inte se, varför den ska ersättas av en panel med tangenter med piggar på.

Lisa Johansson har jobbat 13 år hos LME i Söderhamn med montering och packning. Hon har efter blödningar i ögonen förlorat synen och arbetar numera på deltid som växeltelefonist. En något ändrad växel, som ska underlätta hennes telefonistjobb, kommer att installeras.

KCM i Östersund

Det var tjugoundra gången KCM i gevärsskytte hölls inom Ericsson och första gången i Östersund. 81 skyttar ställde upp från 11 klubbar.

Individuell mästare blev Stig Andersson från LME i Karlskrona och lagmästare fem skyttar från ERA i Mölndal.

■ Det första koncernmästerskapet avgjordes 1949 på Mälarhöjdens skjutbana (där Bredängs idrottsplats nu ligger) med **E Stenbäck** från SKV som mästare. Dotterbolaget triumferade också i lagtävlingen.

Tävlingar har tidigare hållits i Stockholm, Söderhamn, Karlskrona, Mölndal och Visby. Deltagarantalet har varierat mellan 65 och 150. I år ställde 81 skyttar upp från 11 klubbar (13 är rekord). Nya i gänget i år var ERA i Kumla och Gävle; kanske är det **Harald Adolfssons** och/eller **Raimo Lähtenmäkis** för-tjänst?

HUVUDTÄVLINGEN

Ett flertal resultat presterades, som skulle medföra tätplaceringar i de flesta förbundsskjutningar. **Stig Andersson**, LME/Karlskrona, **Ernst Wernerz**, ERA/Gävle, och **Cornel Frånberg**, LME/Stockholm, är ju också mästare i sina respektive förbund, varför det inte var någon överraskning att de sköt så bra (139, 138 resp 137 poäng). **Roland Hugo**, ERA/MÖ, fick 136 poäng i klass 2, vilket också är gångbart i en förbundstävling.

Överraskningar kan komma i skytte, både negativa och positiva. I Östersund stod **Stig Tylebo** för en av vardera. I huvudtävlingens

GEVÄRS-SKYTTE

Lagsegern i koncernmästerskapet i gevärsskytte hemfördes av de här fem från Ericsson Radio Systems i Mölndal. Överst från vänster: Roland Hugo (MP/VUL), Sune Järleklint (L/KPF), Rolf Bengtsson (MPQ). Nederst från vänster: Lennart Thorsson (MP/VGD), Sven-Erik Pettersson (MP/VFP).

609541/7

liggandeavsnitt fick Stig utmärkta 95 poäng, men i ställningsserien (3 knä + 2 stående) blev det av oförklarlig anledning endast 20 poäng. Stig förstod ingenting och tyckte att dagen var förstörd. "Mellanserien" sköt han plikttroget och avslappnat och resultatet blev överraskande, 93 poäng, vilket gjorde att Stig blev bäst i denna omgång och kvalificerade sig till finalskjutningen på gränspoängen 208.

Segrare i de olika klasserna: B1 **Hans-Ingvar Johansson** (134), ERA/Kumla, B2 **Roland Hugo** (136), ERA/MÖ, B3 **Tuomo Ahola** (128), ERA/Kumla, B4 **Börje Helmersson** (128), LME/SÖ, B5 **Stig Andersson** (139), LME/KA, samt B56 **Sven-Erik Svensson** (131), LME/SÖ.

LAGTÄVLINGEN

Klubbarna tävlar med ett förannmält 5-mannalag och resultaten i huvudtävlingen utgör lagresultatet. Det gäller alltså att känna till skjutformen för dagen och ERA i Mölndal hade lyckats perfekt. De vann, liksom senast 1981, och tog därmed sin andra inteckning i vandringspriset.

I detta, som uppsattes 1973, har HF-klubben och Söderhamn också vardera två inteckningar. Det gäller alltså att någon av de andra klubbarna vinner i Gävle 1985, för att inte vandringspriset ska försvinna för tidigt ur tävlingen. Fyra inteckningar krävs för att priset ska erövrats för alltid.

De bästa i lagtävlingen: 1) ERA/MÖ (639), 2) LME/HF (620), 3) LME/KA (617), 4) LME/ÖS (611), 5) ERA/Kumla (610). Det segrande Mölndalslaget bestod av **Rolf Bengtsson** (B4-120), **Sven-Erik Svensson** (B4-121), **Lennart Thors-**

son (B4-120), **Roland Hugo** (B2-136) samt **Sune Järleklint** (B1-131).

MÄSTERSKAPET

Mästerskapet blev mycket spännande med de tre förbundsmästarna i ledningen efter huvudtävlingen – som utgör första omgången i mästerskapet – och mellanserien. Då ledde Stig Andersson med fem poäng före Ernst Wernerz och sju poäng före Cornel Frånberg.

Finalserien utgörs av fem skott i knästående och fem i stående. Stig fick 41 poäng i knä, Ernst 46 och Cornel 45. Det betydde att Stig och Ernst låg precis lika inför de fem skotten i stående och med Cornel endast två poäng efter.

Markering sker skott för skott och första skottet blev en 9:a för alla tre. Stig släppte aldrig ledningen och inför sista skottet var ställningen den att Stig ledde med två poäng före Cornel som var två poäng före Ernst. Cornel fick en 7:a, Ernst en 8:a och Stig satte punkt med en 10-etta.

Det är bevis på goda nerv och god rutin att i detta läge på 300 m avstånd och i

stående skjutställning träffa en 5-krona. Det blev applåder och gratulationer från imponerade skyttekamrater och åskådare.

De fem bästa: 1) Stig Andersson, LME/KA, 313 (koncernmästare, guldmedalj, 1:a inteckning i vandringspriset), 2) Cornel Frånberg, LME/HF, 308 (silvermedalj), 3) Ernst Wernerz, ERA/Gävle, 307 (silvermedalj), 4) Bo Pettersson, LME/KA, 291 (bronsmedalj), 5) **Mikael Sundqvist**, ERA/Gävle, 289 (bronsmedalj).

En mycket duktig klubb (med fyra lagsegrar) som numera inte deltar är Rifa. Det borde vara relativt lätt att integrera skytteintresset där genom att återbilda skytteklubben eller genom att bilda en skyttesektion inom idrottsklubben. Det gäller att arbeta vidare i **Werner Sundins** och **Anders Jernströms** fotspår. Båda blev koncernmästare, Sundin 1952 och Jernström 1956.

Nästa gång vill vi även se EIS med. Det blir 1985 i Gävle. Eller varför inte redan i år, när HF-klubben arrangerar jubileumstävling i Stockholm, med anledning

av att det är 35 år sedan KCM infördes. En inbjudan lär nog komma.

De första åren var även Katrineholm med och de borde kunna göra comeback. Och varför kan inte enheterna i Falun, Piteå, Hudiksvall, Kristianstad, Malmö, Kalmar och Gränna vara med? Även Karlstad och Sundsvall har säkert några aktiva skyttar som skulle kunna få med sig några korpsskyttar, dels för att vara med i de lokala korpstävlingarna (i den mån sådana finns) och dels för att vara med i KCM.

Visst ekonomiskt stöd utgår från koncernadministrationen till koncernenheter i Sverige för fritidsaktiviteter, däribland skytte. Stödet ges dock i viss relation till aktivitetens omfattning, varför de olika skytteklubbarna bör skicka in sina årsberättelser till Skytteklubbens styrelse vid LME/HF, som framför anslagsäskanden och som fördelar anslaget

Text: **Bertil Olsbro**
Foto: **Sune Järleklint**

Drygt 20 000 startkort

Vi är faktiskt rätt duktiga motionärer inom Ericsson. Inte mindre än 3 877 anställda (med familjemedlemmar) deltog nämligen i fjolårets kampanj "Var-Dags-Motionär". Drygt 20 000 startkort lämnades in, vilket innebär över en halv miljon motionstillfällen.

Kampanjen kör vidare. Häng med och skaffa dig ännu bättre kondition. Dessutom finns "morötter" – fem lottade högvinster och en fin bag till alla som samlar ihop 125 poäng under året. Lycka till!

■ "Var - Dags - Motinär" – kampanjen går nu på sitt tredje år. Den vänder sig till alla anställda inom Ericsson i Sverige, inklusive familjemedlemmar. Kraven är så låga att alla kan vara med.

Det gäller att samla motionspoäng under hela året. För att erövra "Årets pris", en bag värd cirka 60 kronor, krävs 125 poäng. Och det bör inte vara några problem att nå dit. Varje fysisk aktivitet, som pågår oavbrutet i 30 minuter ger 1 poäng. Genom att t ex gå eller cykla till och från jobbet kan man skrapa ihop en hel del poäng att bygga på.

Ta alltså kontakt med idrottsklubben på din företagesenhet. Där får du ett startkort och alla upplysningar om kampanjen. Sätt igång! Hög din prestationsnivå, lev sundare – och lyckligare. Kort sagt: bli VAR-DAGS-MOTIONÄR!

HÖGVINSTERNA

Vid utlottningen på 1983 års startkort, som förrättades av LM Ericssons personalchef **Lennart Stadigh** bevitnad av bland annat idrottskonsulenten **Lars Brosell**, hade följande fem vardagsmotionärer tumme med fru Fortuna:

Per-Erik Jonsson (L/KHR) från ERA i Mölndal – en vecka i Vålådalen inklusive resa för två personer.

Claes Lundin (HTP), Ericsson Telemateriel i Bollmora – Vålådalsvecka för en person.

De tre cyklarna fick följande ägare: **Lennart-Erik Jonsson** (LME/TN/XK/KXZ), **Lars-Håkan Werner** (ERA/MÖ/VT 735) och **Ola Nilsson**, inköpschef hos Thorsmans i Nyköping.

Vi gratulerar!

VEMDALSSKALET

Förra året inledde Ericssonföretagens Idrottsförbund ett samarbete med Svenska Fjäll. Till extrapris arrangerades en aktiv semestervecka i augusti för koncernanställda med familjer i Härjedalsfjällen, närmare bestämt Vemdalskalet. Även i år arrangeras en sådan vecka.

Idrottskonsulenten **Lars Brosell** blir verkligen lyrisk när han berättar för KONTAKTEN, om hur det är att vara med på en sådan motionsvecka.

– Man njuter frisk fjällluft, rör på sig och känner att kroppen verkligen lever och behöver ansträngas för att fungera bra. Och detta

Noga räknat en hög med 20 049 startkort hade LM Ericssons personalchef **Lennart Stadigh** att dra ur för att få fram årets fem högvinster i motionskampanjen "Var-Dags-Motionär", två Vålådalsveckor och tre cyklar.

kombinerat med trevligt umgänge i underbar vildmarksmiljö. Det är fantastiskt!

En av deltagarna i fjol var **Kristina Kaill** från Thorsmans i Nyköping. Så här skildrar hon veckan:

"Veckan på Vemdalskalet lockade mig och några Ericssonanställda med familjer till Härjedalens fjällvärld andra veckan i augusti. Vi bjöds på en lagom blandning av motion och lättjefullt semestertrande samt ett speciellt program för barnen – björnungarna. Varannan dag hade de utflykter, som samordnades med de längre turerna, ledda av **Stefan, Halvard och Sivert**.

Morgongymnastik inledde dagarna och sedan följde diverse aktiviteter som avslutades med vattengymnastik vid 16-tiden.

Höjdpunkterna var naturligtvis fjällturerna. Vi började litet försiktigt första dagen med att gå upp till Varggransstugan. Några modiga vågade sig på ett dopp i Varggransjärnen. Nästa dag vandrade vi från Storhogna till Vemdalskalet med en längre paus vid Fallmorán. Där plockade vi fram de medhävda vedträna

– vi bar var sitt i ryggsäcken – och så gjorde **Stefan** upp eld och kokade kaffe.

Vid det laget hade vi blivit så garvade att det var dags att prova på Sånfjället, områdets högsta fjäll. Vi klättrade upp till 1250 meter. Dit var det en stigning på 500 meter. Jobbigt var det, men väl framme var det mödan värt. Om det var spännande att klättra uppför, så var det än mer spännande att ta sig ner. Höja radd eller inte, ner måste man ju.

Nästa dag tog **Sivert** oss med till Oxsjövälen. Det var en vandring på knappt två mil. Vi som trodde att vi åt med att vi kommit ner från Sånfjället hade avverkat branterna för veckan bedrog oss. Från Oxsjövälen ner till Oxsjön var det också stor höjdskillnad, och när vi stod vid Oxsjön förundrade vi oss över att vi lyckats ta oss ner.

På femte dagen var vi med om "veckans mesta fjälltur". Den gick över Särvfjället med sina mjuka konturer och fotvänliga underlag. Vi såg några renar på håll och åt mogna hjortron direkt från myrarna. Turen avslutades vid fjällstugan Orren, där de nygräddade väfflorna smakade utsökt.

Var ligger Vålådalen?

■ En mycket överraskad "Var-Dags-Motionär" ställde denna fråga, när han fick veta att han vunnit första pris i Ericssonkoncernens motions-tävling; en vecka för två personer i Vålådalen.

Per-Erik Jonsson heter vinnaren, JAS-konstruktör på Ericsson Radio Systems i Mölndal.

Per-Erik är en typisk vardagsmotionär, tycker han själv. Motionspoängen har han samlat ihop genom att cykla till jobbet, när det är barmark. Och simma 1500 meter i veckan vintertid.

– Det var min kompis här som lockade mig att gå med i motionskampanjen. Jag började samla poäng i mars–april förra året, och fick precis ihop 100 poäng (i år är det 125 poäng!) före årets slut, berättar Per-Erik, som arbetat i Mölndal sedan december 1982. Innan dess arbetade han på LM Ericssons S-division i Stockholm.

60954/8

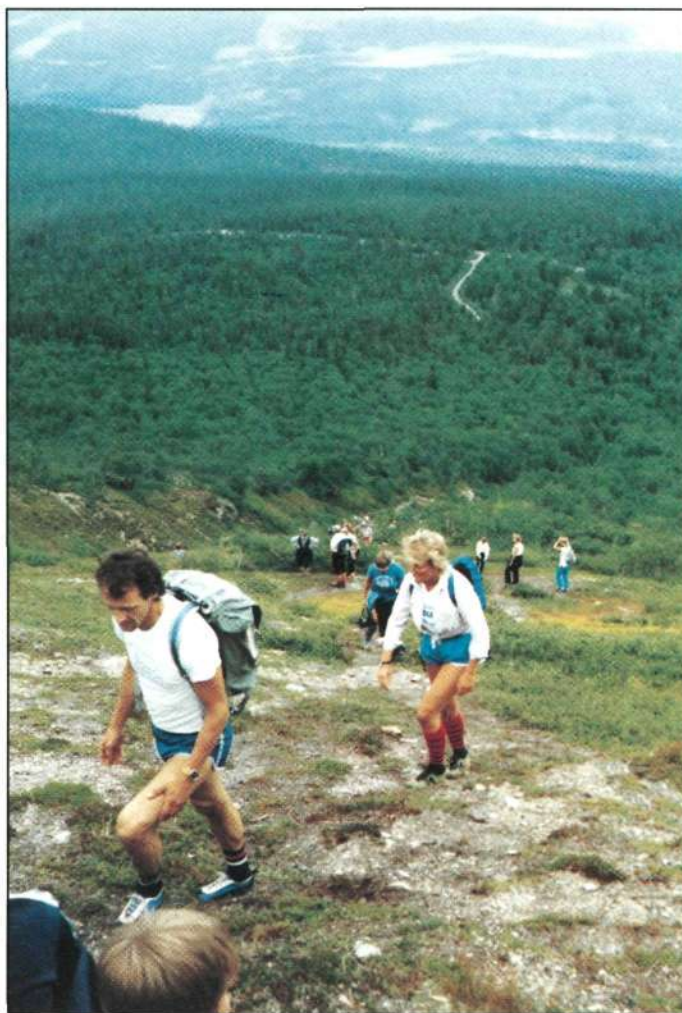
Text: Kerstin Gustafsson
Foto: Kent Eliasson

Sista turen gick från Storhogna till Fettjan, förbi Fettjäfallet. Vi hamnade i en riktig blåbärsskog, som det var svårt att slita sig från. Väl framme i Fettjan fick vi njuta en härlig lunch som Halvard dukat upp.

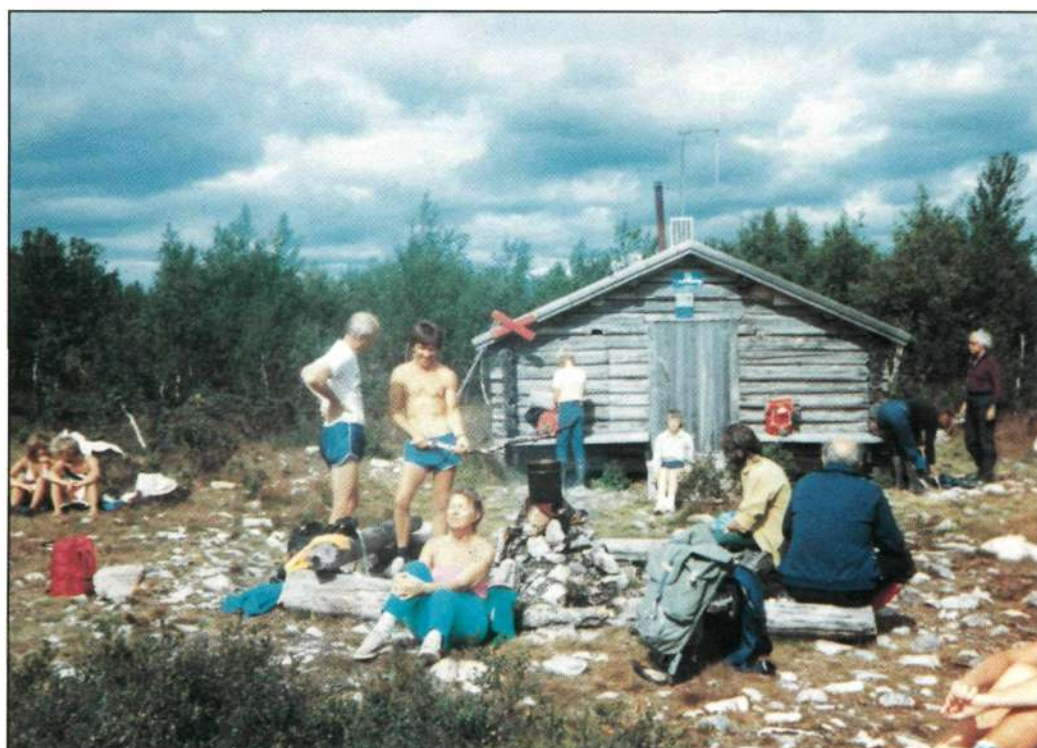
På den sjunde dagen vilade vi, dvs vi satte oss på bussen eller i våra bilar för hemfärd. Och vi planerade redan för nästa års Ericssonvecka i Who Valley, som fjällområdet så vitsigt kallas."

I sommar erbjuds anställda inom Ericsson i Sverige motionsveckor i Vemdalskalet veckorna 31–35. Pris per deltagare är 995 kronor, barn under 12 år betalar 500 kronor. Frågor besvaras av Svenska Fjäll, telefon 08-249485 eller 0684-310110 (Hede, Funäsdalen). Idrottskonsulenten Lars Brosell når du på telefon 08-719 2317 ●

Text: Bert Ekstrand
Foto: Karl-Evert Eklund

På väg uppför Sänfjället, högst bland Vemdalskalets fjäll. Deltagarna klättrade upp till 1 200 metersnivån.

En av veckans färder gick till Oxsjövålen, en vandring på cirka 2 mil. Här gör man uppehåll vid en raststuga för mat, dryck och en välförtjänt vila.

Förra året bildades dotterbolaget Ericsson Communications Ltd (ENZ) i Wellington, huvudstad i Nya Zeeland.

Från Åke Ehnborg, som jobbar inom koncernstab marknadsfrågor hos Ericsson vid Telefonplan, har KONTAKTEN fått en skildring från ett besök hos ett par samlare av gamla telefonapparater och från ett öringfiske i ett av världens bästa fiskevatten.

■ Klockan sju en vacker lördagsmorgon startar vi bilfärden för att till att börja med hälsa på hos en samlare av gamla telefonapparater.

Och vi, det är jag med hustru Maria, Allan Uvhagen som jobbar hos Ericsson i Bangkok samt Ingemar Nilsson, nu chef för avdelningen för marknadsföringen i mellersta och bortre Asien.

Kiwi-fågeln är Nya Zeelands nationssymbol. Det är en vinglös hönsliknande fågel, som bara letar föda nattetid. Landets tidigaste befolkning, maoris, gjorde kläder och prydnader av kiwins kraftiga fjädrar och fågeln var på väg att utrotas. Nyazeeländare kallas också "kiwis", framför allt av grannfolken.

Kiwi kallas även en potatisstor frukt, som ser ut och smakar som krusbär. På senare år har frukten blivit en stor exportartikel.

Hos samlare och på fiske i Nya Zeeland

TVÅ SAMLARE

Det är vår första utflykt utanför Wellington (landets huvudstad) och när bilen efter en halvtimme börjar slingra sig uppför serpentinvägen i Taranaki-bergen får vi hjärtat i halsgropen. De bushklädda bergen är otroligt branta och de träräcken som kantar vägen kan knappast skydda mot avrunden. Men vackert är det och så småningom har vi passerat bergen och kommer ut på en bördig slätt och letar oss fram till bonden Trevor Nikolaison.

Vår samlare är en helt vanlig mjölkbonde, som Allan hört talas om. Vi är väntade och blir hjärtligt mottagna av Trevor och hustrun, som med stolthet förevisar en imponerande samling gamla telefonapparater och mauella växlar. De berättar att de började samlandet för bara 2-3 år sedan.

Frågan är om inte hustrun blivit mest biten. Vid ett tillfälle var de på väg att resa till sydön på semester, då

Det finns ett 40-tal samlare av gamla telefonapparater etc på Nya Zeeland. Järnvägsingenjören Henry Shields är en av dem. Och det är Ingemar Nilsson som tydligen funderar över vad det är för någonting på hyllorna ovanför telefonapparaterna! Batterier kanske?

hön fick syn på en särskilt begärlig apparat och bestämde sig för att lägga semesterkassan i denna! Bägge anser Ericssons telefonapparater som de bästa och man har varsin väl bibehållen och välputsad "tax".

Genom Trevor får vi adressen till en annan samlare, Henry Shields, i det närbelägna Masterton. Han är järnvägsingenjör och berättar, att det finns ett 40-tal samlare i Nya Zeeland. Landet är ju ett gammalt bondeland och på bönders vis har man aldrig kastat bort någonting. Följaktligen har det varit möjligt att hitta gott om gammal telefoniutrustning i böndernas uthus. Självt hade han hållit på i fem år och hade nu en samling på över 100 apparater.

Det börjar bli sent och vi fortsätter vår färd mot Taupo sjön, där Allan har ett hus och lovat öringfiske. Överallt efter vägen betar enorma fårhjordar. De grönklädda kullarna är vitprickiga

av får och vi förundrar oss över deras förmåga att ta sig fram på branterna.

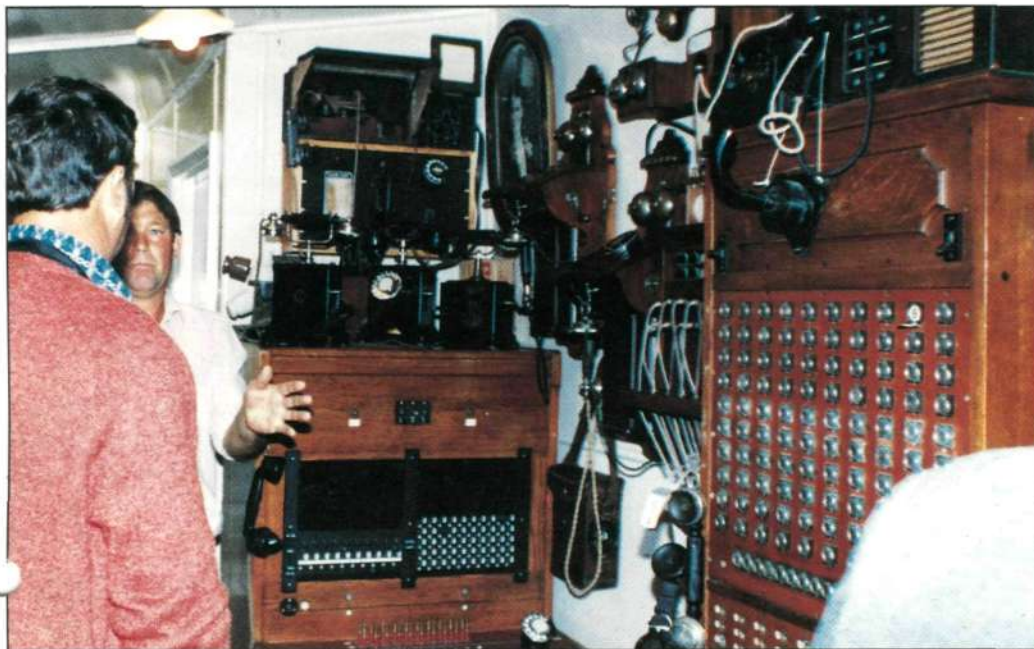
På vägen mot Taupo passerar vi över ett ökenartat område. Här finns fortfarande en aktiv vulkan, som någon gång tidigare sprutat aska över landskapet!

GROV ÖRING

Klockan fem väcker Alla oss. Han har motorbåten på trailer i garaget, men vi är snart ute på sjön på väg mot ett av hans favoritfiskeställen. Det ska bli djuptrollning och på Allans instruktioner släpper vi ut cirka 100 meter lina.

Ingemar har ett spinnspö med ett gulbrunt plastdrag. Allan och jag flugspön med flugor av streamertyp. Båten har ekolod och vi kör över cirka sju meters djup.

Det blir Ingemar och Allan som får de första huggen och avundsjukt ser jag dem häva in silverglänsande regnbågsöringar på över kilot. Plötsligt får jag botten-

En del av bonden Trevor Nikolaisons samling av elefonapparater och växlar. Trevor berättar om sin hobby för Allan Uvhagen (med nacken mot kameran).

Brian Talboys är styrelseordförande i vårt nya dotterbolag i Nya Zeeland, Ericsson Communications Ltd (ENZ). Här håller han tal vid invigningen.

napp; det känns som ett sådant, tills jag sekunderna senare ser en öring hoppa långt borta. Den sitter dock på kroken och kan tas hem.

På Nya Zeeland kan man aldrig få öring på restaurang eftersom allt kommersiellt fiske i strömmar och sjöar är

Artikelförfattaren Åke Ehnberg med ett par granna regnbågsforeller. Den största väger 1,8 kg. Fångsten togs på sjön Taupo, ett av världens bästa vatten för grov öring.

förbjudet, liksom försäljning av öring. Så har man också något som sannolikt måste vara ett av de bästa sportfisker i världen efter grov öring. Däremot kan man få sin egenhändigt fångande fisk tillagad på det hotell eller motell där man övernat-

tar på fisketuren. Nu har vi Allan som kock och äter med välbehag ugnskokt fisk till lunch, innan det är dags att återvända till Wellington inför nästa arbetsvecka.

Text och foto:
Åke Ehnberg

kontakten

Box 32073
126 11 STOCKHOLM

Utkommer med 6 nr per år.

REDAKTÖR

Bert Ekstrand, 08-719 2048

I REDAKTIONEN

Göran Hannerz, 08-719 3546

REDAKTIONSRÅD

Matz Classon (V-klubben),
08-719 9519

Kurt Källmin (SIF),
08-719 3610

G O Douglas (ansv utg),
08-719 3780

Per Sparrin, 08-719 3838

Karl Westerberg (SALF),
08-719 3308

Lars Wiklund, 08-719 2611

REDAKTIONSOMBUD

Igelsta: Lennart Nilsson

Karlskrona: Helene
Breitholtz

Karlstad: Einar Johansson

Katrineholm: Åke Jurstrand

Kristianstad: Gunnar Holm

Norrköping: Sören
Lindmark

Söderhamn: Rune Kjellberg

Visby: Jan-Olof Lundgren
Östersund: Göran
Lundholm

EIS/Bromma: Kåbe Lidén

ERA/Kista: Marianne
Laurell

ERA/Mölnadal: Kerstin
Gustafsson

ERA/Borås: Georg Skoog

ESS/Stockholm: Thord
Andersson

RIF/Kista: Karl-Erik
Bernstål

SKV/Sundbyberg: Håkan
Bergendahl

SKV/Hudiksvall: Ulf
Mickelsson

SKV/Piteå: Jarl Sundkvist

TCN/Nyköping: Hans
Segnestam

TRYCK

Zäta Tryckerierna AB,
Linköping

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insända manuskript. Redaktionellt material får citeras mot angivande av källa.

Manusstopp för nr 2/1984 måndagen den 19 mars.

ERICSSON

Ericssons Dataklubb

■ *Hur många såg texturutan om Ericsson Dataklubb, som kom vid årsskiftet?*

Här ser du den igen och nu är det dags!

TID

Torsdagen den 8 mars 1984, klockan 16.30.

PLATS

Stora filmsalen hos LM Ericsson vid Telefonplan.

DAGORDNING

- ① Hälsningsanförande.
- ② Val av ordförande och sekreterare för mötet.
- ③ Val av interimsordförande.
- ④ Val av övriga ledamöter i interimsstyrelsen.
- ⑤ Utseende av valberedning.
- ⑥ Stadgeförslag.
- ⑦ Diskussion kring klubbarbetet. Datorer, byggplatser, träning, kurser.

VÄLKOMMA!

Ett hundratal personer har redan talat om att de vill vara med i klubben. Anmälningar har kommit från hela landet och från alla stora och små företag inom hela koncernen. Sektioner

har redan bildats och vi har diskuterat med befintliga klubbar i företagen.

Säll dig till dem! Bli datapionjär! Har du inte anmält dig, skicka oss då en lapp med din anmälan. Sätt ut namn och tjänsteställe och gärna telefon.

Skicka anmälan till **Lars Lindström** (LME/HF/DBP) eller **Bjarne Brolin** (EIS/BA/G/XA).

För alla! Håll ögonen på våra interntidningar och anslagstavlor. Där kommer klubben med löpande information.

Ericssons dataklubb.

Detta är ett upprop till alla dataintresserade inom Ericssonkoncernen.

Är du intresserad? Antingen du har kunskaper eller bara är nyfiken. Antingen du har byggt eller programmerat. Antingen du vill lösa problem eller vill köra spel i datorn.

Det gäller dem som är intresserade av elektronikbygge eller programbygge, det gäller hackers såväl som noviser och inte minst dem som blivit nyfikna på datorn genom sitt jobb. I klubben ska finnas plats för alla.

Vi har tänkt oss klubbaftnar med föredrag och visningar av intressanta nyheter av alla slag, diskussioner om både datorer och datorpåverkan. Kanske också kurser.

Vi har talat med VD Björn Svedberg som ställt i utsikt att hjälpa oss med lokaler, utrustningar av olika slag samt personalrabatter.

Skriv till någon av oss, namnen finns nedan, om hur du tycker att klubben ska fungera och helst att du vill ställa upp och hjälpa oss med de förberedelser som behövs för att dra igång en stor verksamhet inom hela Ericssonkoncernen.

Befintliga data- och byggklubbar inbjuds att bilda sektioner inom den planerade Ericssons Dataklubb.

Vi kommer med mera information i det nummer av Kontakten som kommer i februari 1984 och kallar till ett startmöte i mars 1984.

Hör av dig.

Lars Lindström
HF/LME/DBP

Lars-Olof Norén
BA/EIS/DTC

Bjarne Brolin
BA/EIS/G/XA